

ע"פ 15528/04/15 - אייצ'או ארז צ'קול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 15528-04-15 צ'קול נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 0-2202-01144-710

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: אייצ'או ארז צ'קול
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. כתב האישום מייחס למערער שלוש עבירות: איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. בפועל המעשים שמדובר בהם התבטאו בארבעה רכיבים: האחד זריקת סיגריות באופן שיצר חורים במצעים של המתלוננת בתיק זה, השני יריקה שירק המערער ופגעה במתלוננת ואחיה, השלישי זריקת אבנים שגרמו נזק לדלת ביתה של המתלוננת והרביעי איומים שהושמעו כאשר המערער מצויד בסכין שהופנו כלפי המתלוננת. כל מסכת האירועים היא על רקע יחסי שכנות גרועים בין המערער לבין המתלוננת. השניים מתגוררים באותו בית, המתלוננת בקומה הראשונה, המערער בקומה גבוהה יותר ומערכת יחסים עכורה זו הביאה לאירועים נושא כתב האישום.

בפסק דין מנומק זיכה בית משפט קמא (כב' השופטת ה' נאור) את המערער משניים מהמעשים שמדובר בהם, קרי: מהשלכת הסיגריות שגרמה לנזק למציעה של המתלוננת וכן מזריקת האבן שגרמה לנזק בדלת. בשני הרכיבים הנוספים של כתב האישום, קרי: היריקה וכן האיומים כשהמערער מצויד בסכין, הרשיעה כב' השופטת קמא את המערער.

על ההרשעה הערעור בפנינו.

אנו מציינים כי אין בפנינו ערעור על גזר הדין וכדי להסיר כל ספק, גזר הדין נוטה חסד עם המערער ומשקלל לזכותו כל נסיבה רלוונטית.

2. באשר להכרעת הדין -

כאמור, המערער הורשע ביריקה שפגעה במתלוננת ובאחיה וכן באיומים בליוויית סכין. בשני המקרים מדובר בממצאי מהימנות מובהקים. בית המשפט נתן אמון בגרסת המתלוננת וסבר כי פיזית, טענותיה אפשריות, שעל כן הורשע המערער.

בהודעת הערעור המפורטת תוקף הסנגור ממצאי מהימנות אלה. היריקה, או ליתר דיוק הפגיעה במתלוננת - אינה אפשרית; ובאשר לאיומים לא נבדקה יכולת ההבחנה מבעד לעינית. בנוסף מפנה הסנגור לסתירות בעדויות שאמורים לשיטתו לכרסם בממצאים.

דין והכרעה

הודעת הערעור, חרף הפירוט שבה, איננה מגלה סדקים המצדיקים התערבות בממצאי המהימנות של בית משפט קמא.

מדובר בהכרעת דין זהירה במיוחד ומקום שהיה לבית משפט קמא ולו בדל בדלו של ספק, נתן לכך את המשקל המשפטי הראוי, קרי: זיכה את המערער.

3. באשר ליריקה - בית המשפט התייחס לנתונים הפיזיים של מיקום המערער בשעה שהוא ירק, לא מצאנו כי הטענות בדבר חוסר היתכנות יש בהם ממש ואיננו רואים להיכנס לפירוט מעבר לכך.

4. באשר לאיומים - כל טרונותיו של המערער היא באשר ליכולת ההבחנה דרך העינית לגבי מה שטענה המתלוננת כי ראתה, גם בנושא זה לא מצאנו כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא. לא היתה עדות כלשהי השוללת את האפשרות לראות מבעד לעינית מה שראתה המתלוננת על-פי דבריה ומשום כך, רשאית היתה כב' השופטת קמא לתת אמון בגרסתה כפי שאכן עשתה.

5. לא מצאנו ממש גם באשר לסתירות אליהן הפנה ב"כ המערער. אין מדובר בסתירות ממשיות. הודעתו של אחי המתלוננת במשטרה, עליה נשען הסנגור בדיעבד, לא הוגשה ומכל מקום, הסתירות כאמור הן שוליות ואינן מכרסמות בליבת הגרסה.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ה, 29/06/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד